

Arrest

nr. 288 363 van 2 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat G. GASPART verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, kuchi en van etnie Pashtu te zijn. U bent moslim van de soennitische stekking. U bent geboren te Akora Khatk, Nowshera district in Khyber-Pakhtunkhwa, Pakistan. U verhuisde met uw familie naar Atamoer Shawaz, Puli Alam district, Logar provincie, Afghanistan toen u 6 jaar was en woonde er tot aan uw vertrek uit Afghanistan in juli 2018. U volgde er religieuze lessen.

U verklaart dat u sinds 2016 werd lastig gevallen door de Taliban. U volgde religieuze lessen, dewelke tegen het einde stevast uitdraiden op het prediken van de jihad, wat u niet ondersteunde.

U wilde hier niet mee doorgaan, maar dat werd niet toegestaan door de Taliban. U werd gedwongen door te gaan met deze lessen. U weigerde echter de Taliban te vervoegen. Daarom kwamen ze achter u aan.

Elke keer als u naar buiten ging moest u vluchten voor de Taliban. Ze kwamen tot drie of vier maal toe tot aan uw huis.

De eerste keer was in de eerste maand van 1395 (maart 2016), de laatste keer kwamen ze vier dagen voor uw vertrek uit Afghanistan.

Die laatste keer dreigden ze ermee de volgende keer u de deur niet zou opendoen, deze open te breken, jullie te doden en u mee te nemen onder dwang. Hierop besloot u Afghanistan te verlaten.

U vertrok in juli 2018 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u aankwam op 14 september 2020 en op 23 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van dit verzoek legt u uw originele taskara voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhevige procedure redelijkerwijze kan aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*U verklaart dat u Afghanistan ontvlucht bent naar aanleiding van een rekrutering door de Taliban en doodsb bedreigingen van de Taliban. **Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft**, om onderstaande redenen.*

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit en de daaraan verbonden naam en leeftijd. Wat betreft uw naam blijkt dat u in Bulgarije reeds een andere naam en geboortedatum heeft opgegeven, namelijk H.Z., geboren op 05/06/2001. Geconfronteerd hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud kon u enkel vertellen dat u uw naam correct en volledig verteld hebt. Er valt echter niet te ontkennen dat 'H.Z. en 'A.Za. weinig gelijkenissen treffen (Notities persoonlijk onderhoud (NPO), dd.23.09.21, p.3). Het CGVS dient daarnaast ook vast te stellen dat u ook wat betreft uw leeftijd niet de waarheid heeft verteld. U had immers bij uw inschrijving op 10 september 2020 verklaard op dat moment 17 jaar oud te zijn (Zie inschrijving, dd.10.09.2020). Omdat er twijfels waren over de door u opgegeven leeftijd werd door de Dienst Voogdij een leeftijdsonderzoek uitgevoerd waaruit bleek dat u op datum van 22.02.2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2- tal jaar een goede schatting is (Zie leeftijdsbepaling dienst Voogdij in uw administratief dossier). Om deze reden wordt u niet beschouwd als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling. U legde weliswaar een taskara neer, maar deze vermeldt een leeftijd van 15 in 1396, wat overeenkomt met 2017 en u bij aankomst effectief 18 jaar oud maakte. Dient evenwel opgemerkt dat de taskara uw identiteit niet ontegensprekelijk kan staven, gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten sowieso erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afgaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afgaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat er ook van zij, het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust heeft proberen misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, in weerwil van de medewerkingsplicht. Deze vaststellingen ondermijnen al in eerste orde uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast dient hierbij al gewezen op het feit dat u in eerste instantie had aangegeven dat u deze taskara (in 1396, een jaar voor uw uiteindelijke vertrek) had laten aanmaken omdat u een identiteitsbewijs nodig zou hebben als u naar een ander land zou gaan.

U wijzigde deze verklaring weliswaar nadien, nu zou u de taskara nodig hebben om u te presenteren voor de Taliban (NPO, p.9). Het lijkt hier echter eerder om een ad hoc aanpassing en een aanvankelijke verspreking te gaan, waaruit afgeleid kan worden dat u toen al bezig was met een vertrek uit Afghanistan, hetwelk ook al de geloofwaardigheid van uw relaas zelf ondermijnt.

Verder hebt u de oorzaak van uw beweerde problemen, met name de poging tot rekrutering door de Taliban, niet aannemelijk kunnen maken. *U hebt namelijk niet kunnen overtuigen dat u religieuze lessen hebt gevolgd in Afghanistan, de plaats waar uw problemen gestart zijn. Zo gaf u zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan nooit onderwijs gevolgd te hebben (Zie verklaring DVZ, NPO, p.7). Meer zelfs, u gaf aan dat u uzelf hebt leren lezen (NPO, p.8). Wel sprak u op dat moment over een zekere training die u moest volgen. Later in het persoonlijk onderhoud verandert u deze verklaring echter en vertelt dat S., de leraar van de religieuze lessen, u het alfabet aanleerde (NPO, p.21).*

Waarom u eerst verklaarde dit op uzelf geleerd te hebben, is op zijn minst bevreemdend. Bovendien is uw verklaring dat u enkel religieuze lessen volgde in Afghanistan, in tegenspraak met uw aanvankelijke verklaring die u deed in het interview dat u aflegde als 'minderjarige', met name dat u naar school ging tot uw 10 jaar (en kan lezen en schrijven). Immers, uit uw uiteindelijke relaas blijkt dat u deze lessen nog aan het volgen was wanneer uw problemen begonnen, toen u ongeveer 15 jaar was (Zie Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV). Dit element doet daarom reeds afbreuk aan uw beweerde reden van vertrek.

Vervolgens kan er verwacht worden dat, als u beweert dat de Taliban jonge jongens zou rekruteren, uw broer van 15 jaar gelijkaardige problemen zou kennen. Hiernaar gevraagd antwoordt u dat hij nog klein was. Er door het CGVS op gewezen dat u op de vragenlijst die u bij de DVZ liet invullen zelf had aangegeven dat de Taliban startte met u te rekruteren toen u 14 à 15 jaar was (Zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5, dd.16.03.2021), ontkende u dit verteld te hebben, waarna u plots uw verklaring wijzigde en aangaf dat de Taliban soms ook wel eens naar uw broer vroeg (NPO, p.18). Dat u plots uw verklaring veranderde geeft de indruk dat u dit ter plaatse aan het opmaken was. Dat uw broer niet dezelfde problemen kende als u, terwijl hij wel in dezelfde omstandigheden zat, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw potentiële rekrutering.

Voorts wijst het CGVS erop dat hoe dan ook uit informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat de Taliban in de regel niet overgaan tot individuele gedwongen rekrutering en over voldoende vrijwilligers beschikken. Verder kan uit de informatie waarover het CGVS beschikt uit opgemaakt worden dat in het geval dat er sprake is van gedwongen rekrutering het daarentegen om sociale druk uit de naast omgeving of rekrutering binnen een speciale context gaat, zoals een bepaalde stam(leider) die zich aansluit bij deze of gene partij, wat hier niet het geval is. Gevraagd of u speciale vaardigheden zou hebben verklaart u dat de Taliban willekeurig personen naar de jihad stuurt (NPO, p.18). Dat u wél op deze manier gerekruteerd zou zijn door de Taliban ondermijnt verder geloofwaardigheid van uw relaas en vrees voor de Taliban.

Daarnaast hebben ook uw verklaringen over uw problemen met de Taliban niet kunnen overtuigen. *Om te beginnen kon u geen duidelijke verklaringen afleggen over de zogenaamde huisbezoeken van de Taliban. Waar u het op de vragenlijst nog bijzonder vaag hield met 'ze kwamen heel vaak aan huis', zouden ze volgens uw verklaringen op het CGVS 3 of 4 keer zijn langs geweest, al kon u hierover geen exact antwoord geven. U kon ook niet ingaan op de vraag wanneer deze bezoeken waren of hoe lang geleden dit zich afspeelde, verder dan een inschatting dat het eerste bezoek zich twee jaar voor uw vertrek voordeed geraakte u niet. Daarnaast heeft u de Talibs die langskwamen nooit gezien, aangezien u nooit voor hen hebt opengedaan. Het enige dat u hierover kon zeggen is dat ze met enkele motorfietsen waren en een voertuig (NPO, p.15). Op geen enkel moment is de Taliban in uw huis geweest. Ze zouden steeds op de deur hebben geklopt, naar u hebben gevraagd en als u er niet bleek te zijn weer vertrokken zijn (NPO, p.17). Dat u de Taliban zo makkelijk om de tuin kon leiden en deze zo weinig daadkrachtig waren, en dat maar liefst twee jaar lang, is op zijn minst verbazend te noemen. Gezien deze bezoeken, waar de bedreiging gebeurde en die dus de kern van uw verzoek tot internationale bescherming uitmaken, mag er toch verwacht worden dat u meer geïnformeerd zou zijn over deze gebeurtenissen of u zich bij familieleden daarover geïnformeerd had. Dat u dit niet of slechts zeer beperkt deed, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.*

Daarbovenop dient er vastgesteld te worden dat er tegenstrijdigheden waren in uw verklaringen. Zo verklaarde u initieel op de vragenlijst van het CGVS, dewelke u invulde bij de DVZ, dat de Taliban u soms te pakken kreeg, u dan zou slaan en zou bedreigen (Zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5,

dd.16.03.2021). Hier zegt u in eerste instantie niets over op het persoonlijk onderhoud op het CGVS (NPO, p.18).

Pas nadat u hiermee geconfronteerd werd, gaat u hier op in en vertelt u dat de Taliban inderdaad achter u aankwam en als ze u vastnamen ze u gedwongen meenamen naar de religieuze lessen, waar u dan voor ontbijt moest zorgen. Als u fout ontbijt mee had werd u geslagen. Later legt u hierover echter opnieuw een tegenstrijdige verklaring af, namelijk dat u vrijwillig naar deze religieuze lessen ging (NPO, p.18).

Wanneer u opnieuw wordt gevraagd wat er gebeurde als de Taliban u te pakken kreeg, geeft u vage en onduidelijke antwoorden. Hierop werd u nogmaals gevraagd wat er gebeurde als de Talibs u oppakten, u antwoordde dat jullie dan naar een grote plaats gebracht werden. U voegt hier echter aan toe dat u er nooit naartoe gebracht werd (NPO, p.19). Er werd opnieuw gevraagd of u gevangen werd door de Talibs en u antwoordde dat u enkele jongens kent die gevangen werden genomen. De vraag werd u nogmaals herhaald, waarop u nu plots antwoordde 'ze vingden me niet veel' (NPO, p.19). Op het einde van het interview werd hier nogmaals op ingegaan met de duidelijke vraag of de Taliban u ooit heeft opgepakt, waarop eindelijk een duidelijk antwoord volgde. U gaf nu aan dat 'Taliban ving me nooit en ze brachten me nooit ergens naartoe, de persoon waar ik bij studeerde had controle over alles, hij kon doen wat hij wilde' (NPO, p.22).

Op de vragenlijst van het CGVS had u echter eerder met geen woord gerept over deze religieuze lessen die een belangrijk element blijken te zijn in uw vrees (Zie vragenlijst CGVS). Dat u niet van het begin deze lessen hebt vernoemd en hier later vage en uiteenlopende verklaringen over aflegde doet finaal afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Bovenop de reeds ongeloofwaardige verklaringen kan er aan toegevoegd worden dat het bevreemdend is dat de Taliban **na uw vertrek** u nooit bij uw thuis is komen zoeken. U verklaart dat als ze zouden weten dat u gevlucht bent uit Afghanistan, ze uw huis zouden verwoesten en uw familie zouden doden. Er kan echter verwacht worden dat de Taliban, met informanten overal, dit na drie jaar wel al zou weten. U vertelt dat ze nog steeds zo nu en dan op de deur komen kloppen en naar u vragen en weer vertrekken als blijkt dat u er, opnieuw, niet aanwezig bent (NPO, p.20). Het is opmerkelijk dat de Taliban nu al vijf jaar langskomt, en steeds terug vertrekt als ze horen dat u niet thuis bent. Als de Taliban werkelijk een bedreiging heeft geuit zoals u aangaf (dat ze de deur zouden openbreken en iedereen zouden doden), is het op zijn minst merkwaardig dat drie jaar na die bedreiging uw familie hier nog steeds geen incidenten over heeft gemeld. Uw problemen begonnen zogenaamd vijf jaar geleden, in die periode heeft de Taliban op geen enkel moment u, uw familie of uw huis iets aangedaan. Dit doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans krijgt. Dat u naliert in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verdere afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de Vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen:

(i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen.

Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiietische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld.

Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Loghar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden Richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In

latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de KwalificatieRichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van Richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die Richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens Richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, **UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security** van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sq_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming evenmin kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 Vreemdelingenwet;
- artikel 3 EVRM;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de beoordelingsfout."

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een samenvatting van de bestreden beslissing.

Wat betreft de geloofwaardigheid van zijn relaas laat verzoeker het volgende gelden:

"Verzoeker wenst vooreerst op te merken dat hij volhardt in zijn verklaringen met betrekking tot zijn vluchtrelaas en de vervolgingsvrees waarvoor hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht.

Verwerende partij stelt eerst dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen aangetast wordt door het feit dat hij in zijn Bulgaars dossier een andere leeftijd en andere identiteit gebruikte.

Verwerende partij kan niet worden gevolgd wanneer zij stelt dat er geen enkele gelijkenis bestaat tussen H.Z. en A.Za., gezien Z. de afkorting van Za. is. Verzoeker weet niet waar de naam H. die hem werd gegeven vandaan komt en wijt dit aan de povere kwaliteit van de registratie van de identiteitsgegevens in Bulgarije. Dat er inderdaad meerdere kwaliteitsproblemen, inclusief flagrante schendingen van de basisrechten in Bulgarije blijkt uit de beschikbare informatie.

Verder blijkt dat verzoeker aldus de leeftijdsbepaling op datum van 20.02.2021 een leeftijd van 20 jaar waarschijnlijk heeft met een mogelijke deviatie van +/- 2 jaar. Het is dus niet onwaarschijnlijk dat hij bij het indienen van zijn aanvraag, in september 2020 inderdaad 17 jaar oud was. Deze leeftijd past in de deviatiemarge. Hieruit kan dus niet blijken dat verzoeker kennelijk de asielinstanties heeft geprobeerd te misleiden. Men mag dus niet stellen dat de algemene geloofwaardigheid van verzoeker hierdoor aangetast zou zijn.

In ieder geval is dit argument bijkomstig, aangezien verzoekers leeftijd geen invloed heeft op de geloofwaardigheid van zijn relaas. Geen van de argumenten van verwerende partij wat betreft zijn eigenlijke verhaal heeft namelijk betrekking op de leeftijd van verzoeker.

Dat het is onwaarschijnlijk zou zijn dat de taliban gedurende twee jaren zo weinig daadkrachtig handelen blijkt uit geen enkele informatie en is een blote bewering die een subjectieve appreciatie inhoudt en overeenkomt met de eigen verwachtingen van de Commissaris Generaal. Dit is geen dienstig argument om verzoekers geloofwaardigheid in twijfel te trekken.

Om al deze redenen vraagt de verzoekende partij om zijn relaas geloofwaardig te achten."

Verder betoogt verzoeker dat er een gebrek is aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie. Hij verwijst dienaangaande naar rapporten van UNHCR en EASO en citeert uit rechtspraak van de Raad.

Inzake het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een toegeschreven verwestering stelt verzoeker het volgende:

"Verwerende partij stelt dat verzoeker geen concrete elementen aanbracht die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en omwille hiervan geïsoleerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd zal worden. Het loutere verblijf in België is hiervoor volgens verwerende partij onvoldoende. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan kan aanpassen aan de geldende normen en regels.

Verzoeker meent dat verwerende partij met dergelijke motivering niet alleen artikel 48/6, §1 Vreemdelingenwet schendt, volgens hetwelk het tot taak heeft de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming (nl. de (gevolgen van de) machtsovername door de Taliban) in samenwerking met de verzoeker dient te beoordelen, maar ook artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet, omdat het diens beslissing geenszins op individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft genomen, noch rekening heeft gehouden met alle relevante feiten in verband met de huidige situatie in Afghanistan op het tijdstip waarop de beslissing werd genomen of met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Zoals in het arrest 270.813 van Uw Raad van 31 maart 2022 wordt benadrukt, kan beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar vereist deze tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden.

Volgens Uw Raad moet verzoeker in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan, waarbij de taliban heden functioneren als een de facto-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming kan plaatsvinden.

Verzoeker meent dat het, op basis van de tot dusver beschikbare landeninformatie, wel degelijk mogelijk was om in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag vast te stellen, op basis van het feit dat hij in geval van terugkeer als 'verwesterd' beschouwd dreigt te worden.

Hierbij is het van belang op te merken dat verzoeker slechts 14 jaar oud was op het moment van vertrek uit Afghanistan en dat hij als niet-begeleide minderjarige is aangekomen in België, zonder enige hulp, bijstand of gezelschap van familieleden. Ondertussen is verzoeker nog geen 18 jaar oud, is hij vier jaar geleden vertrokken uit Afghanistan en verblijft hij eveneens al bijna twee jaar in België. Omwille van zijn langdurig verblijf in Europa en integratie in de Belgische samenleving (zie infra), kan er in zijn hoofde dan ook sprake zijn van een (toegeschreven) vorm van 'verwestering'.

De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de 'Westerse' cultuur zal het voor verzoeker niet alleen bijzonder moeilijk maken om te aarden in het Afghanistan van vandaag, dat ondertussen volledig onder het bewind van de Taliban is gekomen, maar zal ook bepaalde risico's inhouden in geval van terugkeer om door de lokale, Afghaanse gemeenschap en de Taliban, als de facto-regering, als 'verwesterd' beschouwd te worden.

Personen die lange tijd in het Westen verbleven hebben, lopen namelijk een specifiek risico op vervolging omwille van een toegeschreven perceptie van 'verwesterd' te zijn.

Belangrijk is dat het niet zozeer gaat om verzoeker zichzelf 'verwesterd' voelt, maar wel hoe hij door de traditionele Afghaanse maatschappij en vooral door de Taliban zal gepercipieerd worden na jarenlang weg te blijven uit Afghanistan en een jarenlang verblijf in Europa.

Voor een goed begrip van de notie 'verwestering', zal dit begrip hieronder eerst in detail uitgelegd en verduidelijkt worden, specifiek toegepast op de situatie van Afghaanse onderdanen die terugkeren naar Afghanistan.

Vervolgens, worden de concrete risico's behandeld die verzoeker riskeert in geval van terugkeer naar Afghanistan op basis van zijn profiel als gepercipieerd 'verwesterd'. Er zal zowel blijken uit objectieve landeninformatie dat verzoeker als gevolg hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet, als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Tot slot wordt ingegaan op de vaststelling dat verwerende partij noch de mate van 'verwestering' van verzoeker in casu voldoende onderzocht heeft, noch dit in de context van de huidige situatie heeft beoordeeld als mogelijke gegronde vrees voor vervolging.

2.1. Begrip verwestering

[omstandige theoretische uiteenzetting inzake het begrip 'verwestering' in de Afghaanse context, gebaseerd op rapporten van onder meer UNHCR, het UK Home Office, OSAR en EASO, rechtspraak van de Raad en het Hof van Justitie]

In het geval van verzoeker moet in dit verband opgemerkt worden dat hij rond augustus 2018 (stuk 3 en verklaring DVZ, reisroute, vak 32) zijnde bijna vier jaar geleden zijn land van herkomst verlaten heeft als minderjarige (ook al zou hij in februari 2021 20 jaar hebben dan nog zou hij steed op het moment van zijn vertrek minderjarig zijn) en sedert anderhalf jaar in België, een Europees, Westers land woont. Hij heeft zich als jonge man een cruciale periode in zijn ontwikkeling in België beleefd, gescheiden van zijn ouders en andere familieleden, omringd door professionele hulpverleners, schoolleraren, maatschappelijk assistenten etc. Hij is hier ook enkele maanden naar school geweest en heeft en werkervaring opgebouwd.

Er kan dus redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoeker, na een verblijf van een significant lange periode in België, op voldoende ingrijpende wijze geconformeerd is aan de Westerse, liberale en vrije levensstijl en sociale voorschriften, waardoor hij in geval van terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' riskeert gezien te worden, zoals afgeleid kan worden uit de informatie die bij dit verzoekschrift wordt toegevoegd.

Verzoeker wenst te herhalen dat het hierbij niet zozeer van belang is of hij zichzelf 'westers' voelt of zich 'verwesterd' beschouwd, maar wel hoe hij door de traditionele Afghaanse maatschappij zal gepercipieerd worden na zijn jarenlange verblijf buiten Afghanistan en in Europa.

Er moet bovendien rekening gehouden worden met het feit dat de Taliban er een zeer traditionele, religieuze en strikte levensvisie op nahouden. Reeds voor de machtsovername door de Taliban was er een groot risico om gepercipieerd te worden als 'verwesterd' in geval van terugkeer uit het Westen. Nu de Taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan, moet de impact hiervan op het risico wegens toegeschreven verwestering en het leven onder dit Talibanbewind opnieuw beoordeeld worden.

De Taliban controleert sinds de overname van de macht het hele Afghaanse grondgebied. Bijgevolg is het risico op toegeschreven verwestering sterk toegenomen onder dit Talibanbewind (zie infra).

2.2. Risico voor personen die als verwesterd beschouwd worden

[...]

2.2.1. Gegronde vrees voor vervolging (artikel 48/3 Vw.)

[theoretische uiteenzetting inzake de gegronde vrees voor vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering en de vervolgingsgronden, met verwijzingen naar artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, de KwalificatieRichtlijn, rechtspraak van de Raad en het EHRM en rapporten van UNHCR, OSAR, ASYLOS, EASO en Friederike Stahlman]

2.2.2. Stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting (artikel 48/4, §2, b) Vw.)

Zoals hierboven in detail werd uiteengezet, lopen gepercipieerd ‘verwesterde’ Afghanen, zoals van verzoeker kan aangenomen worden, in geval van terugkeer vooreerst het risico op vervolgingsdaden in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Daarnaast riskeren zij eveneens geconfronteerd te worden met een ernstig wantrouwen door de gemeenschap, met stigmatisering, discriminatie en sociale en familiale uitsluiting tot gevolg. Hierdoor dreigen Afghanen die terugkeren uit het Westen in een situatie van extreme materiële deprivatie te belanden, die hen niet in staat stelt een menswaardig leven te leiden, waardoor aan de minimumgrens van ernst van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet (als equivalent van artikel 3 EVRM) voldaan is.

[algemene uiteenzetting over stigmatisering, discriminatie en uitsluiting van terugkeerders uit het Westen, met verwijzingen naar rapporten van F. Stahlmann, EUAA, EASO, OSAR en ASYLOS]

2.2.3. Actueel voldoende aanwijzingen voor een gegronde vervolgingsvrees of het lijden van ernstige schade voor als ‘verwesterd’ beschouwde personen

Ook na de machtsovername door de Taliban bestaat er een redelijk en gegrond vermoeden dat personen die als verwesterd beschouwd worden, zoals verzoeker, een reëel risico op vervolging of het lijden van ernstige schade in de zin van respectievelijk artikel 48/3 en artikel 48/4 Vreemdelingenwet lopen.

[algemene uiteenzetting over het risico op vervolging/ernstige schade omwille van (toegeschreven) verwestering aan de hand van verwijzingen naar rapporten van onder andere International Rescue Committee, UK Home Office, EUAA, EASO, UNHCR en OSAR, artikelen van The New York Times, Reuters, Al Jazeera en ToloNews, en rechtspraak van de Raad]

2.3. Ontbreken van enig onderzoek naar elementen die wijzen op ‘verwestering’ en naar de mogelijke risico’s in dat verband

Hoewel er redelijkerwijs vermoed kan worden dat Afghanen die uit het Westen terugkeren vandaag de dag nog steeds het risico lopen op vervolging door bedreiging, foltering, afpersing, ontvoering of moord omwille van het feit dat ze als ‘verwesterd’ beschouwd worden (zie supra), stelt verzoeker vast dat verwerende partij bij diens beoordeling op onvoldoende grondige wijze onderzocht heeft of verzoeker in geval van terugkeer riskeert om als verwesterd beschouwd te worden en wat de reële risico’s zijn die hieraan verbonden zijn.

Wat opvalt is de afwezigheid van enige motivering van de verwerende partij rond verwestering terwijl dit risico door de raadsman van verzoekende partij aangekaart werd tijdens het persoonlijk onderhoud (zie p. 22 en 23). Verwerende partij moest dit onderzoeken, op eigen initiatief indien nodig, aangezien de talrijk beschikbare informatie die beschikbaar is en die (op zijn minst gedeeltelijk) in dit verzoekschrift uitgebreid aangehaald en geciteerd werd.

Er dient vastgesteld te worden dat verwerende partij op geen enkel moment concreet heeft gepeild naar een mogelijke verwestering en het risico die eraan verbonden zou kunnen zijn. Het is echter de taak van het CGVS om vragen te stellen hierover, wat zij volledig nagelaten heeft te doen, en het risico te onderzoeken, wat niet blijkt uit de beslissing, noch uit het administratief dossier.

Daarnaast mag men niet voorbij aan het feit dat verzoeker niet effectief fundamentele wijzigingen aan zijn identiteit moet aantonen of fundamenteel verwesterd moet zijn. Overeenkomstig artikel 48/3, §5 Vreemdelingenwet moet hij niet effectief de kenmerken vertonen die aanleiding geven tot de vervolging en volstaat het dat deze hem toegeschreven worden door de actor van vervolging.

indien verwerende partij zou menen dat vervolging vermeden kan worden door zich aan de regels van de Taliban te houden, zou bovendien in strijd zijn met het beginsel in het vluchtelingenrecht dat vluchtelingen niet gedwongen mogen worden om ontwijkende of conformerende maatregelen te nemen om vervolging te vermijden, zoals het niet dragen van de voorgeschreven kledij, het doen alsof ze de

regerende partij steunen, discreet zijn over hun seksuele geaardheid of het zich onthouden van religieuze praktijken.

Uw Raad besliste in haar arrest 228.224 van 30 oktober 2019 nog het volgende: [...]

Hierboven werd reeds uiteengezet dat sommige waarden of gewoonten zodanig fundamenteel zijn geworden voor hun identiteit dat de personen in kwestie moeilijk hun plaats kunnen vinden binnen de traditionele Afghaanse samenleving, en op die manier zeer snel het doelwit kunnen worden van de Taliban. 'Verwesterde' personen kunnen beschouwd worden als personen met een eigen identiteit en kunnen door de omringende samenleving met stigmatisering worden geconfronteerd. Naar analogie met de zaak Sufi en Elmi t. het Verenigd Koninkrijk, wijst verzoeker nog op het feit dat het niet redelijk is om van iemand te verwachten zich te gedragen volgens conservatieve en religieuze sociale voorschriften (zie supra).

Van verzoeker mag niet worden verwacht dat hij zich bij terugkeer aanpast aan de door de taliban opgelegde normen en waarden. Hierboven is reeds vastgesteld dat in het bijzonder jongeren beïnvloedbaar zijn en gevoelig zijn voor de wijziging van bepaalde kenmerken. Jongeren die op jonge leeftijd toekomen in het Westen spreken misschien nog wel Dari of Pashtu, maar hun accent en gedrag zijn anders bij terugkeer, waardoor ze meteen opvallen. Daarnaast beschikken ze niet over de plaatselijke kennis en ervaring die nodig is om risico's in te schatten of aan te pakken: [...]

Verzoeker is op erg jonge leeftijd vertrokken uit Afghanistan, namelijk op een leeftijd die tussen 15 en 17 jaar geschat kan worden, op een moment waarop hij inderdaad nog erg beïnvloedbaar was. Ondertussen verblijft verzoeker reeds anderhalf jaar in België. Op dit moment, vier jaar later, is verzoeker zijn persoonlijkheid beïnvloed door Westerse waarden en normen. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt bovendien dat de sociale ontwikkeling en persoonlijkheidsontwikkeling plaatsvindt tijdens deze belangrijke en vormgevende tienerjaren. De adolescentie, het ontwikkelingsstadium tussen de kindertijd en de volwassenheid is een tijd van grote fysieke, cognitieve en sociale veranderingen.

[...]

Op geen enkele wijze houdt verwerende partij met deze motivering rekening met de mogelijke eigenschappen van 'verwestering', noch met de gevolgen ervan en de mogelijke risico's die, zoals hierboven aangetoond, vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet kunnen uitmaken.

Verwerende partij laat de door verzoeker geciteerde landeninformatie en de daaruit afgeleide vaststellingen volledig buiten beschouwing. De motivering van verwerende partij vindt geen steun in objectieve landeninformatie.

Artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet legt nochtans de verplichting op om het onderzoek op objectieve en individuele wijze te beoordelen en daarbij rekening te houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop de beslissing genomen wordt, alsook de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van verzoeker (in casu een gepercipieerde 'verwestering'), de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen.

Hoewel het in feite niet ondenkbaar is dat iedere persoon die terugkeert uit het Westen in Afghanistan het risico loopt op vervolging onder het huidige Talibanbeleid (zoals dat blijkt uit de bij dit verzoekschrift geciteerde landeninformatie), heeft verwerende partij evenmin enig onderzoek gevoerd naar het profiel van verzoeker om te beoordelen in welke mate er in zijn hoofde sprake is van elementen van 'verwestering'.

Nochtans stelt EUAA uitdrukkelijk dat de situatie van personen die als 'verwesterd' beschouwd worden, beoordeeld moet worden in het licht van de recente machtsvername door de Taliban, waarbij rekening gehouden moet worden met de individuele omstandigheden. Voorts moet volgens EUAA, bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat verzoeker aan vervolging zal worden blootgesteld, rekening gehouden worden met omstandigheden die van invloed zijn op het risico, zoals het geslacht, gedragswijzigingen, regio van herkomst, afkomst uit een conservatief milieu, leeftijd (voor kinderen kan het moeilijk zijn om zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse sociale beperkingen en religieuze voorschriften), de zichtbaarheid van verzoeker, enz.: [...]

Verzoeker meent bovendien dat uit de hierboven bijgevoegde informatie duidelijk afgeleid kan worden dat er daadwerkelijk voldoende redenen zijn om aan te nemen dat er in zijn hoofde sprake is van een gegronde vervolgingsvrees in geval van terugkeer en dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Verzoeker benadrukt nogmaals dat ook UNHCR van mening is dat het omwille van het gebrek aan betrouwbare objectieve landeninformatie momenteel niet mogelijk is om met zekerheid vast te stellen dat Afghaanse asielzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming, terwijl het daarentegen wel mogelijk is om wel een nood aan internationale bescherming vast te stellen op basis van het profiel van de verzoeker en de voorlopig beschikbare landeninformatie.

Op basis van de eerder beschikbare landeninformatie omtrent de risico's voor (gepercipieerd) 'verwesterde' personen en de behandeling van dergelijke personen door de Taliban, zoals uitgebreid gedocumenteerd, zijn er gegronde redenen om te vermoeden dat personen die 'verwesterd' zijn of als 'verwesterd' beschouwd worden, ook onder het huidige Talibanbewind nog steeds een ernstig risico op vervolging of het lijden van ernstige schade lopen."

Inzake het onderzoek naar de socio-economische en humanitaire situatie in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, betoogt verzoeker als volgt:

"3.1. Inleiding: machtsovername taliban, preciaire humanitaire situatie en onderzoek naar het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet [...]

In casu meent verzoekende partij dat eenzelfde conclusie kan weerhouden worden wat de beoordeling van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan betreft, aangezien de conclusie van verwerende partij geenszins verschillend is. Net zoals Uw Raad eerder heeft vastgesteld, kan ook in casu niet blijken in welke mate verwerende partij rekening heeft gehouden met de kritische bemerkingen omtrent de beschikbaarheid van betrouwbare bronnen ter plaatse.

Te meer nu verzoeker informatie met dit verzoekschrift zal bijbrengen die wel degelijk een duidelijk zicht zal kunnen bieden op de preciaire socio-economische en humanitaire situatie en de oorzaken hiervan, meent hij dat verwerende partij een onvoldoende grondig, zorgvuldig en correcte beoordeling van de gewijzigde humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan heeft gevoerd en voornamelijk dan van het feit dat deze het gevolg is van de machtsovername door de Taliban.

Het zorgvuldig en met de nodige terughoudendheid beoordelen van het beschikbare bronmateriaal, vereist een volledige, grondige en correcte beoordeling van de huidige situatie in Afghanistan.

Uw Raad geeft een nauwkeurige samenvatting van de gewijzigde omstandigheden na en de gevolgen van de machtsovername door de Taliban, die van essentieel belang is voor de beoordeling van de huidige preciaire socio-economische humanitaire situatie: [...]

Op basis van de bij dit verzoekschrift toegevoegde en geciteerde informatie, zal blijken dat verwerende partij niet alleen een onvolledige beoordeling heeft gevoerd, maar ook dat machtsovername door de Taliban rechtstreeks aan de basis ligt van de actuele situatie, waardoor deze onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet valt.

[algemene uiteenzetting over de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan aan de hand van talrijke nieuwsberichten en rapporten van onder andere WFP, UNICEF, UNOCHA, Save The Children, HRW,...]

3.2. De algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie wordt sinds de machtsovername overwegend veroorzaakt door de gedragingen van de taliban als ondemocratische, illegitieme en niet-erkende feitelijke machthebbers

[uiteenzetting over (de oorzaken van) de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan aan de hand van talrijke nieuwsberichten en rapporten van onder meer HRW, ICRC,...]

*Niettegenstaande de vele inspanningen die de internationale gemeenschap levert om alsnog (beperkte) humanitaire hulp te voorzien, kan hoe dan ook aangenomen worden dat huidige **de facto-regering** van de Taliban door diens machtsovername en diens gedragingen, o.a. als gevolg het voorgaande langdurige, gewapende conflict waarbij deze groepering een van de hoofdactoren was, rechtstreeks aan de basis ligt van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie."*

Aangaande de actuele veiligheidssituatie stelt verzoeker als volgt:

"Tot slot stelt verzoeker vast dat verwerende partij na "grondige analyse" van de beschikbare informatie tot de conclusie komt [...]

Uw Raad komt echter in het arrest van 31 maart 2022 met arrestnummer 270.813 tot de volgende conclusie, die ook op de situatie van verzoeker van toepassing is: [...]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

"3. Conversie van zijn vertrekdatum in Afghaanse kalender (5de maand 1397) in het Westers kalender (eind Juli – midden augustus 2018)".

2.3. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende stukken bij:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]".

2.4. Bij aanvullende nota van 13 april 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

"Stuk 1 – Contract van terbeschikkingstelling van personeel van 30/08/2022

Stuk 2 – Arbeidsovereenkomst van 3 februari 2022".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In navolging van verweerder dient worden vastgesteld dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn ware identiteit en leeftijd:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit en de daaraan verbonden naam en leeftijd. Wat betreft uw naam blijkt dat u in Bulgarije reeds een andere naam en geboortedatum heeft opgegeven, namelijk H.Z., geboren op 05/06/2001. Geconfronteerd hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud kon u enkel vertellen dat u uw naam correct en volledig verteld hebt. Er valt echter niet te ontkennen dat ‘H.Z. en ‘A.Za. weinig gelijkenissen treffen (Notities persoonlijk onderhoud (NPO), dd.23.09.21, p.3). Het CGVS dient daarnaast ook vast te stellen dat u ook wat betreft uw leeftijd niet de waarheid heeft verteld. U had immers bij uw inschrijving op 10 september 2020 verklaard op dat moment 17 jaar oud te zijn (Zie inschrijving, dd.10.09.2020). Omdat er twijfels waren over de door u opgegeven leeftijd werd door de Dienst Voogdij een leeftijdsonderzoek uitgevoerd waaruit bleek dat u op datum van 22.02.2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar een goede schatting is (Zie leeftijdsbepaling dienst Voogdij in uw administratief dossier). Om deze reden wordt u niet beschouwd als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling. U legde weliswaar een taskara neer, maar deze vermeldt een leeftijd van 15 in 1396, wat overeenkomt met 2017 en u bij aankomst effectief 18 jaar oud maakte. Dient evenwel opgemerkt dat de taskara uw identiteit niet ontegensprekelijk kan staven, gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten sowieso erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat er ook van zij, het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust heeft proberen misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, in weerwil van de medewerkingsplicht. Deze vaststellingen ondermijnen al in eerste orde uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen nuttig verweer tegen voormelde terechte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier.

Verzoeker geeft in het verzoekschrift aan dat Z. de afkorting is van Za. Hij stelt daarnaast dat hij niet weet waar de naam H. vandaan komt en wijt dit – verwijzend naar een algemeen rapport – aan de poore kwaliteit van de registratie van gegevens in Bulgarije. Wat betreft zijn leeftijd wijst verzoeker erop dat hij volgens het leeftijdsonderzoek op 20 februari 2021 een leeftijd van 20 jaar had met een standaarddeviatie van +/- 2 jaar, zodat het niet onwaarschijnlijk is dat hij bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in september 2020 inderdaad 17 jaar was. Hij benadrukt dat hieruit niet kan blijken dat hij de asielinstanties heeft trachten te misleiden.

Verzoekers *post factum* uitleg over zijn afgekorte naam is duidelijk tot stand gekomen na kennisname van de bestreden beslissing en kan niet volstaan om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de Belgische en de Bulgaarse asielinstanties te verschonen. Immers valt niet in te zien waarom verzoeker zijn eigen naam zou afkorten wanneer hij deze verklaart in een officiële context, met name ten aanzien van de Bulgaarse asielinstanties in het kader van een beschermingsverzoek. Verder toont verzoeker met zijn verwijzing naar een algemeen rapport niet concreet aan dat er in zijn geval sprake was van een foutieve registratie van zijn identiteitsgegevens.

Gelet op het geheel van de elementen in het administratief dossier, met name verzoekers zelfverklaarde geboortedatum in het kader van de procedure in Bulgarije, de taskara die hij zelf heeft bijgebracht in het kader van onderhavige procedure en het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij, is niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker ten tijde van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming in België – in weerwil van zijn bewering toen 17 jaar te zijn – reeds meerderjarig was. Verweerder kon dan ook terecht stellen dat verzoeker de asielinstanties heeft trachten te misleiden voor wat betreft zijn identiteit en zijn (minderjarige) leeftijd.

De vaststelling dat verzoeker zijn ware identiteit en leeftijd heeft trachten te verbergen betreft wel degelijk een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

5. Verzoeker stelt Afghanistan te zijn ontvlucht omwille van problemen met de taliban, nadat hij weigerde de taliban te vervoegen.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verweerder vastgesteld dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk kon maken dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- verzoeker kan met zijn wisselende verklaringen niet overtuigen dat hij religieuze lessen heeft gevolgd in Afghanistan, terwijl deze lessen aan de basis van zijn problemen zouden liggen (Fiche NBMV, laatste pagina; verklaring DVZ, vraag 11; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8, p. 21);
- verzoeker legt ongeloofwaardige en wijzigende verklaringen af aangaande de problemen die zijn broer al dan niet zou kennen met de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18);
- verzoekers verklaringen over zijn beweerd gedwongen rekrutering door de taliban stemmen niet overeen met algemeen beschikbare informatie omtrent rekrutering door de taliban;
- verder wisten ook verzoekers verklaringen over zijn problemen met de taliban niet te overtuigen, aangezien verzoeker geen duidelijke verklaringen kon afleggen over de zogenaamde huisbezoeken van de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 17) en zijn verklaringen op essentiële punten tegenstrijdigheden vertoonden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19, p. 22);
- de vaststelling dat de taliban verzoeker, zijn familie of zijn huis op geen enkel moment iets heeft aangedaan, terwijl verzoekers problemen met de taliban beweerdelijk vijf jaar geleden zouden zijn begonnen, doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker laat de motieven van de bestreden beslissing ongemoeid. Hij beperkt zich in het verzoekschrift tot het uitgebreid citeren uit en verwijzen naar rechtspraak, algemene landeninformatie en nieuwberichten en het geven van algemene beschouwingen en theoretische uiteenzettingen inzake de situatie in Afghanistan voor terugkeerders, de socio-economische en humanitaire situatie en de veiligheidssituatie. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig of concreet verweer ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing aangaande verzoekers asielrelaas. Verzoeker slaagt er aldus niet in hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan de voorgehouden problemen met de taliban voorafgaand aan verzoekers vertrek uit Afghanistan.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat er omwille van zijn langdurig verblijf in Europa en integratie in de Belgische samenleving in zijn hoofde sprake is van een (toegeschreven) vorm van verwestering. Hij stelt dat hij rond augustus 2018 (stuk 3 en verklaring DVZ, reisroute, vak 32) zijnde bijna vier jaar geleden zijn land van herkomst verlaten heeft als minderjarige (ook al was hij in februari 2021 20 jaar oud dan nog zou hij steeds op het moment van zijn vertrek minderjarig zijn) en sedert anderhalf jaar in België, een Europees, Westers land woont. Hij betoogt dat hij, na een verblijf van een significant lange periode in België, op voldoende ingrijpende wijze geconformeerd is aan de Westerse, liberale en vrije levensstijl en sociale voorschriften, waardoor hij in geval van terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' riskeert gezien te worden. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift uitgebreid naar talrijke landeninformatie inzake de situatie en terugkeer van verwesterde Afghanen en de houding van de taliban en geeft een omstandige uiteenzetting dienaangaande.

Hij voert aan dat er een risico op vervolging dan wel ernstige schade in zijn hoofde aanwezig is bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn (toegeschreven) verwestering.

6.1. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en Richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan Richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *“Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk”* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *“to play the game”*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

6.2. *In casu* betoogt verzoeker dat hij Afghanistan in 2018 heeft verlaten op veertienjarige leeftijd en als niet-begeleide minderjarige vreemdeling is aangekomen in België. Hij stelt dat hij nog geen 18 jaar oud is, dat hij 4 jaar geleden in Afghanistan is vertrokken en al bijna 2 jaar in België verblijft.

De Raad wijst erop dat verzoeker – in tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift voorhoudt en op basis van zijn gecorrigeerde leeftijd die blijkt uit het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij – reeds 17 jaar was ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan en op heden meerderjarig is, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker, na een verblijf van bijna twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Er dient hierbij opgemerkt dat verzoeker nog steeds Pashtou spreekt, zo blijkt uit diens persoonlijk onderhoud. Uit verzoekers verklaringen blijkt tevens dat zijn familie nog steeds in Afghanistan woont en dat hij nog contact onderhoudt met hen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Voor het overige beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot het citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken.

Op basis van de voorgaande vaststellingen dient benadrukt dat de loutere verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in geval van terugkeer een risico loopt om vervolgd te worden. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, maar blijft hier in gebreke.

Gelet op wat voorafgaat, brengt verzoeker in het kader van zijn verzoek geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou geïsoleerd worden omwille van zijn langdurig verblijf in Europa.

Voor zover verzoeker nog verwijst naar rechtspraak van de Raad gaat hij eraan voorbij dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (verzoekers taskara) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die Richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde Richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*” - vrije vertaling: “*Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, (b), QD, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.*”).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

10. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest “*Elgafaji*” waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de Richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, pt. 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat “*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 39).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van april 2022 in acht genomen. In deze “*Country Guidance*” wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie moet rekening gehouden worden met volgende elementen:

- (i) de aanwezigheid van actoren van geweld;
- (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;
- (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten;
- (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is;
- (v) het aantal burgerslachtoffers;
- (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en
- (vii) de verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover de Raad beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de informatie uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Sinds het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban is er een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen

enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land.

Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (ANSF) alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het *National Resistance Front* (NRF) in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in *quasi* heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden *raids* uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en *targeted killings* uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar. De Raad stelt vast dat voor de provincie Logar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande vaststelling ligt tevens in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker gaat er met zijn verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen andermaal aan voorbij dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS